

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Bibliotheca Smithiana, Seu Catalogus Librorum D. Josephi
Smithii Angli Per Cognomina Authorum Dispositus**

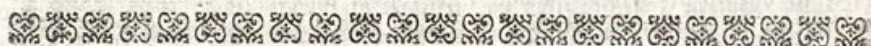
Pasquali, Giovanni Battista

Venetiis, 1755

Diodorus Siculus.

urn:nbn:de:gbv:45:1-844

dire o imaginare se possa: con manifeste prove se po discernere per ciaschuno al quale in se non regni passione alcuna. Se dritamente considera quante e quale fossero le insidie occulte e palese: quanti lacioli anci laci fossero a vuy ne la tenera vostra etade posti e tesi. & anchora da poi che homo fosti quante novercale infestatione velade de migliara de adulamenti: vi siano state fatte. Come virilmente a tutte habiati presi ripari: e victurioso rimaso: certo mi concludera: Vuy ad hercule simile: e del grande hercule el nome meritare: ne io solo sono in questa oppinione. Ma in publico per veridici homini de auctorita gravi con sermoni largi & ornate scripture se ne rende testimonio vero. E a chi non e noto: azo che le laude vostre recevessero perfectione che uno gioveneto da lalto dio nanciel tempo amaestrato: de venesia gentilhomo de la casa cornelia de li laudandi vostri gesti ha meravigliosamente scripto: facendove de le quatro virtus cardinale digno possessore: con fulgido stille equiperandove ne la forteza ad hercule: e numerando multi mostri infelli e damnosi a tutto el mondo: e de tutta italia abominevole vergogna: domati e superati da la vostra alta possanza. E certo tanto altamente le predictae cose custui descripte ha: che se Cicerone de novo venisse in luce non le potrebbe migliorare. Et ha permesso questo lo altissimo dio azo che ala sublime vostra gloria occorra quello chel propheta david de christo dice. Ex ore infantium & lactentium perfecisti laudem. Non se meravigli dunque alcuno se le predite fatiche simele ale vostre desiderati. Le quale come la affanata mia grosseza vi sapera meno male compilare: con alacri fronte piazzave acceptare: come dono pizolo del vostro fidele e bon fante: a gloria de vuy meritamente facto.

DIODORUS SICULUS.

Diodori Siculi Historiarum priscarum a Poggio [1] in latinum traducti.

Venetis per Andream Jacobi Katharensen MCCCLXXVI.

NUllus antea quantumvis præclarus rerum scriptor fuit, [2] sanctissime Pater, qui suum opus æque merito atque ego tibi has meas vigilias alicui Principi dicaret. Quid est enim æquius, quam ingenii monumenta ad eum destinare, qui omnibus ingenio præstet & doctrina? Aut quod magis debeam, quam meos rivulos ad eum fontem referre, a quo motus præsentis

[1] Poggius Guccii filius Bracciolinus, de Terza Nova, civis Florentinus, vir apprime doctus, deque literis suo ævo per Italiam instauratis optime meritus. Annis ferme quinquaginta Romanam Curiam incoluit, inde Florentiam rediit. *Secretarii* munere Florentinorum Reipublicæ functus est, donec supremum diem obiit ann. MCCCLIX. ætatis suæ septuagesimo nono. In perquirendis detegendisque priscorum auctorum Codicibus assiduam quoadusque vixit impendit operam, eiusque solertia procurante,

nunc inter ceteros terimus M. Tullii Orationes, Quinçtilianum, Silium, Asconium, Manilium, Marcellinum, Frontinum, aliorumque Veterum præclarissimorum scriptorum egregios labores. Vitam percelebris Viri disertissimis annotationibus illustratam conscripsit, ediditque superioribus annis. *J. B. Recanatus* Patri. Venetus una cum Historia Florentina ejusdem Poggii, typis J. Gabr. Hertz. 1715 Venetiis.

[2] Nicolaus V. P. M. quo urgente, Poggius operi manum admovebat.

sentis operis emanavit? Nam licet antea quidquid otii supererat ad scribendi curam, ne per socordiam efflueret, mea sponte conferrem; erat tamen paulo remissior animus temporum, ne dicam superiorum Pontificum, culpa; cum omne ferme tempus non in literarum, prout optabam, studiis, sed in quæstu ad vitæ sustentaculum consumi verum inopia urgeret. Et certe quanquam vitæ meæ institutio ea semper fuerit ut pluris virtutem quam pecuniam fecerim; tamen nimium aliquando, si verum loqui licet, nostri Pontifices in erigendis ornandisque doctorum virorum ingeniis dormitarunt. Quidam bonarum artium inscitia, quidam ita pecunia addicti, ut plus apud eos ambitionis & quæstus, quam virtutis aut literarum ratio valeret. Quæ res bonis viris admodum gravis, multorum mentem a scribendi cogitatione alienavit. Indignum quippe est, nec sapientibus viris æquo animo ferendum, eos sapissime rejectis melioribus, præ ceteris extolli, quos, ut leviter dicam, nihil præter pontificum voluntaria indulgentia commendet. Te solum hæc nostra conspexit ætas, qui cum probe noris virtutem vitæ mortalium ducem esse, præstantes doctrina viros sublevaris, & ab inerti otio ad scribendi negotium traduceres: ut vere hanc nostram christianam rempublicam ab eo nunc regi gloriari possimus, qui & sapientissimus existat, & diligit sapientiæ studiosos. Quod unum sane cœlestis Dei donum tanti faciendum censeo, quanti est virtus vitii præferenda. Nam ubi doctrinarum cessant exercitia, ubi nullum inter doctos atque ignavos discrimen viget, ubi nullus virtuti locus, nulla studiorum ratio habetur, vitia ibi regnent, torpescant ingenia, principatus & regna decendant, rerumque omnium dominetur confusio necesse est. Itaque numquam satis pro meritis tua probitas ac virtus laudari potest, quæ cum omnem antecessam vitam variis disciplinis impenderit, nunc & doctis favet, & sua munificentia reliquos ad eandem invitat virtutis æmulationem. Ego sane, cujus inter omnes tenuis est doctrina & dicendi facultas, profiteor me tuis exhortationibus liberalitateque compulsus operosius quam ante scribendi studio incubuisse. Nam cum prius hortatu tuo Xenophontem de Cyri vita latinis legendum tradidissem, & hos quoque sex [1] Diodori Siculi libros, quos fabulosos ob antiquitatem temporum nam ante bellum Troianum acta continent, appellavit, traducendi munus te instante suscepi: haud ignarus rem satis difficilem me subire, & multorum expositam obtrectationi, quæ licet sit parvi bonis pendenda, tamen cum priscos illos summa auctoritate viros aliquando laceffiverit, quid de nobis extimandum est, quos non auctoritas, non dignitas tuetur? Sed tuo quod est exquisitissimum, doctorumque iudicio fretus, hoc opus absolvi, eam mihi transferendi legem instituens, quæ a me in Xenophontis prohemio præscripta est, ut omnia verborum, qua multi Græcorum utuntur, ambage, sententiis hærens nostrum dicendi morem fuerim, salva rerum fide, secutus. A Lecturibus vero, ut nostris acquiescant copiis, postulo, neque ultro quam vires ferant, exigere a nobis velint. Si quis ampliora petat, ingrati hominis munere fungetur, non contentus his, quæ nulla cum impensa ultro liberali manu porriguntur. Ne quis vero id inscitia factum putet, sciat

consul-

[1] *Ger. Jo. Vossius, Vincensius Obsopæus, Burtonus, Tuvinus*, aliique Anali, Germanique Scriptorum *Joanni Frea*, Anglo *Guarini* Ferrariæ audite & postmodum a Paulo III. ad Episcopalem dignitatem evecto, hanc Diodori versionem æque ac Xenophontis Cyri Prædiæ, invita

profus veritate, adiudicant. Verum doctissimos ceteroquin Viros sæpe hallucinari, non ambigimus: rem totam vel ipso meridiano sole clariorem in apertam lucem sistente Apostolo Zeno in *Dissert. Vossian. T. I. n. XIV. p. 42.*